

Prologus

ribus seculi: ubi est luctu curaz et sollicitudinū militaz
in quo mari xp̄c fecit viā eis suis. i. iustis: quos regit
sicut eques equū suū: et hoc dādo eis exēpla vite et cō-
silia saluberrima q̄ que possent vitare fluctuātōnes et
picula bñmī curarū et sollicitudinū: p̄bibuit. n. xp̄c so-

licitudinē futu-

roꝝ et tēpaliū

Mattb. vi. ca.

Et sic facit viāz

i. bñmī mari tur

bulēto. Cōsequē-

ter dicit: Audi-

ui et turbatus

est vēter meus

z̄c. Ad cuius de-

claratōem scie-

dum q̄ prophe-

ta cōsiderans et

p̄dictis duo s̄n-

cipalibꝫ: vñū ē tri-

bulatoꝫ quā xp̄c

passus est in cru-

ce: ubi abscōdi-

ta est fortitudo eiꝫ: vt dixerat: secundū est fructus sa-

lutiferus sue passionis: d̄ quo dixit: Egressus es in sa-

lutē p̄pli z̄c. turbatus ē in mente et tremuerūt labia

labia sua. quasi nesciens loqui ex turbatōe tante z̄rie-

tatis. id dic: Audiui. s. p̄dicta ex fide q̄ ē ex audiū. Et

turbatus ē venter meus. s. mens mea que est intrin-

seca sicut venter inter mēbra corporeā intrinsecus est.

Cōtremuerūt labia mea. q̄ loquela turbabat ex vēbe-

mentia turbatōis intrinsece. Ingrediat̄ putredo z̄c.

Ingrediꝫ: quia turbatio mētis reclundabat etiā in

mēbra solida que sunt ossa. Et rōne tante turbatio-

nis et tremoris dicit: Ut requiescam in die tribulati-

nis. et est sensus q̄ p̄pheta habebat requiescere et cōso-

lari in salute ab eo desiderata: q̄ tñ facta est in die tri-

bulatiōis. s. in tpe passionis xp̄i. Et nūmirū si p̄pheta te-

boc tremebat et turbabat de tribulatiōe passionis: eti-

am si ex ea sequeret̄ fructus salutis cū etiā xp̄c immi-

nente passione p̄tristabaꝫ: et cepit tedere et mestus ee:

Mattb. xxvi. ca.

Cōsequēter p̄pheta turbabat ex hoc

q̄ habebat cōmiseri cum p̄pheta iudaico qui p̄curatur

erat mortē xp̄i: et de hoc dicit: Ascendā ad p̄plū accin-

ctū nñm. i. ascendā in iudeā ad p̄plū illū qui paratus

est cum armis ad occidendū xp̄m. Et notandū q̄ vñi

nos habemus in hoc loco accinctū nñm: in hebreo d̄z

Regudeno: et ē oīo sīle verbū: Gen. xlii. circa bñdicti-

one gad: in quo loco trāslatio nostra bz: Prelabitur

ante eu. vñ z̄ in hoc loco sic debuisset dicere: Et ascen-

dam ad p̄plū q̄ p̄liabit̄ ante eu. i. cōtra eū: et sic sen-

tentia erit planior ad p̄positum. et sequit̄: Ficus enim

nō florebit z̄c. vñi videt̄ loqui. p̄pha pabolice te popu-

lo iudaico. assimilando eum sicut nō florenti: vel vinee

nō germinant̄ i. bñmī. sicut Isa. c. v. assimilat illū po-

pulū p̄pheta ad lñam vinee nō fructuose: et ē sensus:

Ficus em̄. i. ille p̄pls. Nō florebit in illo tpe: Nec erit

germen in vineis: q̄ p̄dicit virorem gratie. Mētiet̄

opus oliue. q̄ de iusto dicit: Ego sicut oīi fructifera

in domo dñi. Similiter et intelligendū est hoc qđ dicit

Et arua nō afferent cibū. s. de cibo spūali. Abscideſ te

ouili pecus z̄c. q̄ iam tpe illo desinit eē ḡrē dñi sicut et

populus. vnde Dañ. ca. ix. Occidetur xp̄c et non erit

cias populus qui cum negaturus est. Consequenter

p̄pheta et illis duobus cōsideratis. s. quoꝫ vñuz erat

tristabile. s. afflictio passionis: et aliud magni gaudiū et

exultatōis. s. fructus salutiferus eiꝫ. inclinat se ad gau-

diū: q̄ p̄petuū et indeficiens: et de hoc dicit: Ego autē

in dño gaudebo et exultabo in deo iēsu meo. q. d. lñ illā

tristitia cōsidero que magna est: tñ q̄ trāsitoria eā di-

mittit: et gaudebo in dño qui est eternus. Et exultabo

in deo iēsu meo. s. in sua salutōe quejeterus est: et seq-

tur. Deus dñs fortitudo mea. s. ad tolerandum plixi-

tatem spei. Et ponet pedes in eos quasi ceruoz ad attin-
gendū terminū desideratū velociter. Et sup̄ exulta dedu-
cet me. s. sup̄ alta et sup̄ba que huic saluti p̄uantur. Et sic
ero vitor in psalmis canēs. Et uota p̄ybi d̄z bic: Vitor
in psalmis canēte: ponuūt illia verba sicut in titulo qr̄
ti psalmi. vñ istud
cantū p̄rie est si-
cuit vñ de psalmis
danid.

Postilla fratris
Nicolai de lyra cū
additōibus pauli
epi burgēsis: ac re-
plicis magistrī ma-
tbie dōnck super
alabuc p̄pheta fi-
nit feliciter.

Incepit plogus in So-
phonias p̄pheta.
Aradunt he-
brei cuiuscun-
q̄ p̄phete pat̄
aut̄ auꝫ p̄oāt̄
titulo: ipos q̄
p̄phetas fuisse. Un̄ et amos
vñū de duodecim p̄phetais q̄
dixit: nō sum p̄pheta nec fi-

Incepit expositio plogi in sophoniā p̄pheta.

Aradunt hebrei z̄c. In isto plogo p̄cedit bie-
ro. p̄ hunc modū: primo ponens quandā re-
gula hebreoꝫ p̄phete. p̄sonā describit: secun-
do ponit interpretatōe nois que p̄phe p̄gruit
ibi. Nomen sophonie z̄c. tertio repetit carna-
lem p̄phete genealogiā ex qua spūale elicit: ibi. Iste ergo
p̄pha z̄c. q̄rō dicit cuius regis tpe p̄phauit: ibi. Josiaz
regē iudee z̄c. quinto p̄phete materia tangit: ibi. Iō deus
p̄pheta. Ite in prima pte cōmēdat̄ p̄pheta siue descri-
bit a tribus: primo ab officiū dignitate: ibi. Hoc si verū ē
sophonias p̄pha. scđo a nois p̄figuratōe vel cōgruitate:
ibi. Qui noie: vt ita dicā p̄pheticō. tertio a generis nob̄i-
litate ibi. Gloriosa maior̄ z̄c. alias diuisiones ponemus
in locis suis: Dicit igitur. **A**tradūt hebrei. i. regula-
riter dicunt. **b** **G**ellicans sycomorus. i. discerp̄es fo-
lia sycomorꝫ et aliaꝫ arborꝫ ad pastū pecorꝫ: vide **g**. in se-
cundo plogo sup̄ amos. **c** **H**oc si verū ē z̄c. hic descri-
bit p̄sonā p̄phete q̄tū ad duo. s. q̄tū ad p̄figuratōe no-
minus cū d̄z. Qui vt ita dicā z̄c. et q̄tū ad nobilitatē origi-
nis: ibi. Et gloriosa maior̄. dicit igit̄. **c** **H**oc si verū ē
est. qđ hebrei tradunt. **d** **S**ophonias p̄pha. vt ita di-
cam. q̄ quandā essentie demonstratōem: sicut dicit m̄lier
egregia forma. **e** **Q**ui noie p̄pheticō. i. p̄phetalis of-
ficiū p̄figuratiō. **f** **E**t. i. etiā. **g** **G**lo. ma. si. stirpe
gene. est. hoc verbū est sumit̄ bis in p̄struēdo: et sepe vba
q̄ pluries resumunt̄ ponunt̄ in fine sententie vt bic: et in
oudio eplaz: **L**u dñs: tu vir: tu m̄ib̄ frāc̄ eras dicit bu-
ses achilli. d̄z ergo: Qui. noie. p̄pheticō. i. p̄phetalis officiū
p̄figuratiō vel p̄phete cōgruo. **J**n ipa. n. impositōe no-
minus bñi p̄figuratōi videt̄ p̄eet̄ p̄pheta futurus: et ita
videt̄ exponere litera sequēs que dicit q̄ vtrac̄ nois in-
terpretatio p̄phete cōuenit: et sic videt̄ lñ sequēs expone-
re p̄cedente. Alij dicunt q̄ quinione est ibi vna dictio: di-
cunt enim q̄ quinio quinione dicit collectio quinco in
vno ordine. sed nō est m̄ltū in vñi: et q̄p̄ hoc dicit **H**iero.
vt ita dicā: qđ ergo. iii. p̄cedēt̄ p̄phete cōsumerant̄ **S**
sophonie dicit q̄ erbis sit quinio: est ergo sensus. **H**oc
si verū ē. vt supra. **S**ophonias p̄pha in quadā. Quinio.
ne. p̄pheticā. et gloriosa stirpe maior̄ suoꝫ. i. p̄cedēt̄ p̄pheta.
Generatus est. Quicq̄d sit de veritatē lñ: ista
lectura rep̄bēdit de manifeste incōgruitate. **E**t. n. ibi so-
leocismus: cum quinio sit tñ masculini genēris teste pri-
stianō qui dicit in quinto maioriis voluminis: **J**n oī ante
cedente qñ nō sunt vñalia vel p̄cipialia masculina sūt
vt stellio gurgulio: qñ sunt verbalia siue p̄cipialia femi-
na sī: vt orō actio coiugatio cōiunctio interiectio. Quid
ergo dicemus de vñio vñionis nōse pro cōiunctōe vel
p̄gregatōe inuenit in feminino dico q̄ sic: s. tñc p̄synco-
pām d̄z ab vñtio vñtionis qđ est nomen verbale desce-

Prologus

Venit ab uno vniuersitate ab unius una vnuz dicitur bic vni la-
pis preciosus sic dicitur: qd tamen unus et nunc duo vltres si in-
veniuntur. Itē vnuo dicitur pūctū vnu in tessera: et sicut credo qd
quoniam si aliquid significet: significat quoniam pūcta in tesse-
ra: sicut senio significat sex: et tunc deriuat a quoniam quina
quinā. **D**is dictis
lectori iudicium dñe
linquo. b **F**uū
ab auro aues qd ē
cupio cupis. qd mī
tūque nepotes.
i **D**roauū. p̄fem
auū: qd ppe auū.
k **A**mariā. n̄ ama
riā: ut qdāz falsi
libri h̄nt. **A**lia enī
interpretationem ba-
bet amariā: et alia
amariā: vide iū
interpretationib⁹. **U**
Attauū. paui pa-
trē qd alteruū post
auū: et idē dī abauū
qd longe ab auo.
m **E**cclē quadri
gā tē. pphē quadri
gis et aurigis cōpa-
rāt: vñ de Helya
dī. iiiij. **R**e-
mi currus isrl et au-
riga eius: simile dī
de beliseo. iiiij. **R**e-
xiij. d. **B**reg. **A**uri-
ga agitat curr̄ por-
rat. **D**octor ergo qui mores pphē p patiētā sustinet et sa-
tri eloquī verbū docet et currus dī et auriga: currus quia
tolerando portat: auriga: qd exhortādo agitat.
n **N**omē sopbonie tē. **D**ic fīm interpretationem noīs cō-
mendat pphē a duob⁹: primo ab officiū sublimitate: ibi.
Alij specula: scđo a mysteriōz cognitiōz: ibi. Alij archa-
nū dñi: et tertio cōmēdat a puenietia vnuisqz: ibi. Siue
igī specula: dicitigē. n **N**omē sopbonie. i. hoc nomē
sopbonias tē. o **V**trung. i. vtraqz interpretatio.
p **P**rophete puenit. s. qd babuit speculādi officiū et no-
ticia mysteriōz: et hoc pbat biero. p verbuū dñi factū ad
ezechielē pphē. s. fili bois tē. Ezech. iiij. et xxxij.
q **I**ste ergo ppheta. hic repetit pphete generatio car-
nalis cuī dī. Filius erat chusī tē. ex qua elicē generatio
psona a psona nascit: sic et donū out a dono: līa plana ē.
r **D**e fortitudine itaqz dñi natus est sermo dñi. hic no-
nat qd fortitudo vite debet pcedere fīmone doctrine: ut p-
us quis faciat qd vocat: Actu. i. Cepit iesus facere et do-
cere: Eccli. xxiiij. Cōseruabit disciplinā et tunc rēdebit
Eccli. xl viij. a. Surrexit helyas pphē quasi ignis et vnuū
ipius quasi facula ardebat: Job. v. f. dī de Jobāne. Ille
erat lucerna ardens et lūces. Hern. tantū lucere et vnuū.
tantū ardere parū: ardere et lucere pfectū. s **E**t dī ser.
dñi nata est magnitudo dñi. hic nota qd doctornō dī ex
doctrine sua querere magnificētā p̄priā: s laudem dei
et gloriā. **A**bessal. ii. Exhortatio nra nō de errore nec dī
immundicia neg: in dolo: sed sicut pbat sumus a deo ut
crederet nobis euangelium: et loquimur nō qd si hoibus
placentes: sed deo qui pbat corda nra: et sequit: ibi. Nec
querentes ab hoibus gloriam tē. Col. iiij. Oē quodcūqz
facitis in verbo aut in ope oia facite in noīe dñi nři Iesu
xpi: grās agentes deo patri p ipm. j. Corint. x. g. Omnia
in gloriā dei facite. Eccli. li. Hedit nubi dñs lingua mer-
cede meā: et in ipa laudabo eum. t **E**t de magni do-
nata est bñi: qd quo quis verius deū magnificat tanto se-
ipm magis humiliat: Ero. iiiij. Et quo locutus es ad ser-
uū tuū impeditioris et tardioris lingue sum: Marci. j.
Veniet fortior me p̄me. ecce magnificatio dei. Cui nō

sum dignus p̄cumbens soluere corrigā calciamēto
rū eius. ecce bñilitas sui: nata est ergo bñilitas fīm mo-
tū nō fīm cōntiam. j. Corint. xv. Nō sum dignus vo-
cari apls. Et adde qd de ebūsi. i. dī humilitate ortus est
sophonias. i. dī speculator. i. sublūnatus ad arce spe-
culationis qd si
gnificatur Luc.
.ix. a. vbi dī de
zachēo: qui sta-
tura pusillā crat
qd ascendit i ar-
borē sycomorū
et videret ihm
sycomorus in
terptatur ficus
satua. **B**re. **C**o-
teplari dei sapie-
tiaz nō possunt
qui sibi sapien-
tes videntur: qd
tantū ab eius lu-
ce longe sī quā-
to apud semet-
ipos bñiles nō
sunt: qd in eorū
mentibus dum
tumor elatōnis
crescit arce con-
templatiois clau-
dit.

n **J**osias regē
tē. Dic describi-
tur rex in cuius
tē sopbonias
pphetauit: cōmēdat autē bic rex iosias a tribus: pri-
mū est qd deū p̄cipue coluit: secundū qd ydoloz simula-
cbra et ydolatria destruxit: ibi. **J**osias simulacra tē.
terciū est qd festū pasche intermissum multis tēp̄ ce-
lebrauit: ibi. **V**de custodisse pascha tē. y **Q**uarti le-
bri **R**eg. xxij. Similis illi nō fuit ante cum rex qui re-
uerteret ad dñm in omni corde suo et in tota anima sua
et in vniuersa virtute sua iuxta oēm legem moysi nec
post eum surrexit similis illi. 3 **E**t secundi palypo-
menon. xxiiij. a. Octavo anno regni sui cū adiūc et
puer cepit querere deū patris sui dauid. a **J**osias
tē. simulacra cōminuisse. iiiij. **R**eg. xxiiij. fere p̄ totū. n.
palyp̄. xxiiij. g. Cunctis ydolis que manasses fue-
rat fabricat immolavit atqz seruūt. iiiij. **R**eg. xxij. g.
Seruūt immundicēs quibus seruiebat p̄ eius et ado-
rauit cas. c **A**el auus manasses. iiiij. reg. xxij. a. Edi-
ficauit excelsa qd dissipauerat ezechias p̄ eius et erit
aras baal et fecit lucos: sicut fecit achab rex isrl et ado-
rauit oēm militia celi et coluit eā. **E**t fere eadē verba
dicunt de eo. ii. palyp̄. xxiiij. a. t **D**re omnib⁹ regi-
bus iude. **C**ōtra Eccli. xli. Preter dauid et ezechia et
iosiam oēs peccauerūt: sic ergo vident ezechias et da-
vid p̄ficiari iosie. Rñdeo ezechias p̄rogatiā habuit
in miraculis p̄ eo factis. in. reg. xx. et Ela. xxvij. Da-
uid in humilitate et spū pphētico: **J**osias in cultu reli-
gionis. **A**el p̄t dici qd simpliciter fuit melior et seruē-
tior ezechia: s nō dauid: et posset dici qd dauid nō fuit
pp̄p̄ rex iude. Reges. n. iuda dicūt p̄p̄ne qui regna-
uerunt tñ sup duas tribus. Reges autē isrl sup decem
tribus in samaria: **D**auid p̄o sup duodecim tribus re-
gnauit. Tñ cōpatio ipm nō recipit: s illos qd tñ dua-
bus tribub⁹ p̄fuerunt quib⁹ oib⁹ melior fuit iosias.
Item sup illud. iiiij. reg. xviij. a. Nō fuit silis ei de cun-
ctis regibus iude. dī in historijs: si querit de iosia dī-
mus qd iosias iste melior fuit eo: sed iste p̄ponit ei in h
qd magnificatus ē p̄claris belloz titulis: et qd tria insu-

in Sophoniā

dīta fecit dñs p eo: solis regressum: additōem annoz
stragē bōstū p angeliū. **d** In quib⁹ r̄c. Cōtra. iiii.
Reg. xvii. dī de ezechia. Cōfregit serpentē enē quē
fecerat moyses. Itē m̄ḡ dicit in bōstōn̄ q̄ ezechias
p̄fregit serpentē enē quē fecit moyses: t̄ puluerē eius
disp̄sit in torren̄ cedron. R̄n
deo quidam di-
cūt q̄ becverba
tracta sunt a io-
sepbo q̄ errauit
hoc dicendo q̄
neboc inuenit
aliomō: nec in
libro Regū. nec
palypō. H̄t et
aliter dici. d. ii.
in bōstōn̄ d̄ io-
sia oia vestigia
ydolatrie rede-
git in puluerem
vestigia serpē-
tis enē quē con-
trivit Ezechias
ob hoc p̄logo
sophoie legif̄ io-
sias serpētē tri-
uiss. vñ d̄ q̄ q̄
qd̄ frustū r̄lictū
fuit ab Ezechia
qd̄ p̄ab ydola-
trantib⁹ iudeis
babebat̄ i reue-
rētia qd̄ p̄minu-
it iosis. **T** p̄t
dic hoc q̄ dico
Minuit. nō est
d̄terri p̄logi: **i**
immenia in multis libris: t̄ tūc p̄strus̄ l̄ra sic.
d In q̄b⁹. i. in q̄ simulacra. **b** Lui erro. i. ad quē
errore. s. ydolatrie. **c** Induct⁹ ppls. ppls dico.
d Detentus sup̄stitōe r̄c. i. cū approbatōe recepat.
a Enē ser. fa. a moysē. Nu. xxi. nō dixit q̄ destru-
rit: q̄boc legif̄ de ezechia. iiii. reg. xvii. a. Si aut̄ inue-
nit. Minuit. sicut in alib⁹ libris scribit: tūc dicēdū
est sicut p̄dixim⁹: q̄ ezechias p̄fregit serpentē quē iosi-
as cōminuit q̄tū ad aliquā p̄te q̄ adhuc in reverētia
babebat̄: tūc p̄strus̄ l̄ra sic. In q̄bus. i. in q̄ simula-
cra. Minuit vel cōminuit serpentē r̄c. Lui erro i indu-
ctus ppls admiserat. i. peccauerat. admittere. n. dicit
peccare vel recipere. ppls in q̄. Detet⁹ sup̄stitōe. i. vicio-
sa religiōe v̄l sup̄stitionis obfūatōe. Idoloz. i. in cultu
ydolatrie. **e** Idē custo. pascha. iiii. reg. xxii. nec. ii.
Iom̄ ē tale phase a dieb⁹ iudicū q̄ iudicauit iſrl̄ t̄ om̄
dierū regū iſrl̄ t̄ regū iuda: sicut in. xvii. a. regis io-
sic r̄c. eadē sua legif̄. n. pal. rrrv. f. **f** **D** de ḡpbe
tā r̄c. h̄tagē materia. pphic̄ q̄ p̄sistit i trib⁹ in getiā de
fructōe: in israelitici p̄p̄lō liberatōe: in ciuitatis iſrl̄ re-
paratōe: ista tria satis patēt in l̄ra: dic iḡ. **f** **D**. s.
pp̄ bonitatē regis iſlic. **g** **H**etib⁹. s. philistēis mo-
abitis t̄ assyriis. **h** **L**ectōe p̄p̄esis. sophoie. ii. Ga-
za destruncta erit r̄c. ibi noianē ciuitates p̄biliſtinoꝝ q̄
destruēde erat. Itē in eodē ca. Moab vt sodoma erit
t̄ fili⁹ amō q̄i gomorrah. t̄ seqtur in eodē ca. Et p̄det as-
sur. ponet speciōfā in solitudinē. hoc dic̄ n̄ minuen.
i **A**ffuturū iudicū. s. cōdenatōis t̄ destructōis: qd̄ so-
nat verba cōmiantōis. vñ d̄ Gaza destruncta erit. mo-
ab vt sodoma erit r̄c. **k** **O**p̄lo n̄o iſrl̄ salu. i. libera-
tōz t̄ captiuitate. s. esdre. i. **l** **E**t ciuit. r̄c. i. esdre. vi.
m Tūc t̄pis tribuēdā. s. qñ ḡetes q̄b⁹ cōmias destruet
Diere. xxx. Ecce ego cōuerta ouersionē tabernaculo-
rum iacob t̄ tectis ei⁹ miserebor: t̄ edificabit ciuitas i cr-
cello suo t̄ tēplū iux̄ ordinē suū fūdabit̄. **n** **T**extu

lectōis denunciauit. **S**ophonie. iii.

Excōlit qualiscunq̄ expositio istius p̄logi.
Nostilla Nicolai de lyra sup̄ sophoniā. pp̄bam ūncipit
cū additōibus pauli ep̄i burge. t̄ replicis marbie dorunc
ordinis minor.

Caplin. s.

t̄ archanoꝝ tei cognitor su-
dimit clamorē a porta p̄isci
um: t̄ eialatū a secūda: t̄ cō
tritiōem a collib⁹. Indicit
q̄i v̄lularū habitatorib⁹
pile: q̄r p̄ticuit ois ppls cha-
na an: disp̄ierunt vniuersi q̄
innoluti erant argento.

Explīcīt argumētū. In
cipit sophonias p̄phētē.

Caplin. j.

TErbus dñi qd̄
factū est ad so-
phoniam filiū
chusi filiū go-
wlie filiū ama-
sie filiū ezechie: in dieb⁹ Jo-
sie filiū ammon regis iuda.
Cōgregās cōgregabo oia
a facie terre dīc dñs: cōgre-
gans hoīem t̄ pecus: cōgre-

TErbus
domi.
Pro-
phetia
sopho-
nie in duas ptes di-
vidit: in p̄bemū t̄
tractatū q̄ incipit:
ibi. Cōgregas. In
p̄bemio notificat
sophonie stat⁹: ge-
nus t̄p̄s: Status
cū d̄. a Erbu-
do. qd̄ sc̄m ē ad so-
phoniam. p̄ b. n. ostē
ditur ip̄m fuisse p̄-
p̄beta. n. Petri. j.
H̄o volūcate b̄na-
na allata est aliquā
p̄p̄betis: s̄ sp̄fan-
co inspirati locuti
sunt sancti dei ho-
mies. t̄ iste stat⁹ ē
q̄i medius inf̄ deus
t̄ cōem p̄p̄lm pro-
pter qd̄ p̄p̄ete di-
cunt dñ p̄cipiatu-
re: fm q̄ exponit
saluator̄ illud psal.
Ego dixi vñ est. d.
Jo. r. ca. Illos di-

xit deos ad quos fact⁹ ē fm̄ de. sc̄o notificat eius ge-
nus cū d̄. **b** Filiū chusi r̄c. fm regulā bec̄roꝝ iste fu-
it p̄p̄beta: eo q̄ exprimif̄ nomē eius in p̄ncipio p̄p̄betie
filiū sui sicut dcm̄ ē Esai. j. t̄ idē ē intelligēdū de alijs trib⁹
b̄noiatis. Iž nō habeant eoꝝ p̄p̄betie: t̄ sic p̄t̄ q̄ iste so-
phonias nō solū fuit p̄p̄beta: s̄ d̄ genere. p̄p̄halis: q̄r p̄t̄ eius
auus t̄ pauus t̄ attauus fuerūt p̄p̄ete. tercio notificat
t̄p̄s cū d̄. **c** In die. i. osie. ex quo p̄t̄ q̄ iste p̄p̄beta uincit
ante t̄p̄s babylonice captiuitatis. **d** Cōgregans. hic
p̄n̄r ponit tractatus q̄ diuidit in duas ptes. s. in pte
cōminatořā t̄ solatorijā que incipit in. iii. ca. Prima in
duas. qz p̄mo cōminat peccatorib⁹ generalit. sc̄o magis
sp̄aliter. ibi. Et extenda. Circa primū dicit p̄p̄eta in pso-
na dñi. **d** Cōgregans cōgre. oia a facie terre. t̄ ista cō-
gregatio nō est ad salutē: s̄ ad penā: qd̄ p̄t̄ ex fine b̄i⁹ p̄-
tis: r̄bi d̄. Et dis̄p̄dam hoīes a facie terre. t̄ hoc mō acā-
pit cōgregatio ab abachuc primo. Totū in barno suble-
uauit t̄ cōgregauit in rhete suū. t̄ sic cōminat penā pec-
catōibus generaliter cum dicitur.

e Cōgregans hoīem. i. hoīes peccatores ad penam. t̄
q̄r bruta p̄ boīem facta sunt: iō cōminat q̄ bec pena ex-
tendi debeat ad ip̄a cum d̄. Et pecus r̄c.

f Et extenda. Dic p̄n̄r cōminatur peccatorib⁹ sp̄alit
t̄ primo iudeis: sc̄o p̄p̄is extrancis ca. se. Dīa diuidit
in quinq̄ ptes: qz p̄mo fit cōminatio sacerdotib⁹: secun-
do p̄ncipib⁹: tercio vulgarib⁹: quarto se occultatib⁹. q̄n-
to p̄cludit tribulatōis pondus. ptes patebūt proseqn-
do. Ista t̄n̄ diuisio nō est ita p̄cisa quin de sententia vñ-
ptis ponatur aliquid in alia: sicut fit cōiter in diuisiōib⁹
alijs prop̄beta. Circa primū d̄ in psona dei. **f** Et ex-
tenda manū meā sup̄ iudā. ad puniendū eius p̄p̄lm pec-
catōe. **g** Et sup̄ oēs habitatores bierlin. que erat me-
tropolis iude: t̄ ibi vigebat viciū ydolatrie: in quo magis
erant culpabiles sacerdotes qui tenebātur illud extirpa-
re t̄ diuinō cultui intendere: iō subeditur.

666 v